

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presse og Information

PRESSEMEDDELELSE NR. 68/05

12. juli 2005

Domstolens dom i sag C-304/02

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

FOR FØRSTE GANG DØMMER DOMSTOLEN EN MEDLEMSSTAT TIL AT BETALE BÅDE EN TVANGSBØDE OG ET FAST BELØB PÅ GRUND AF DENS GROVE OG VEDVARENDE TILSIDESÆTTELSE AF FÆLLESSKABSRETTE

Frankrig dømmes til at betale et fast beløb på 20 000 000 EUR for at have tilsidesat sine fællesskabsforpligtelser vedrørende fiskeri og til at betale en tvangsbøde på 57 761 250 EUR for hver yderligere periode på seks måneder, ved hvis afslutning Frankrig ikke har opfyldt forpligtelserne

I 1991 havde De Europæiske Fællesskabers Domstol efter et sagsanlæg fra Kommissionen fastslået, at Frankrig mellem 1984 og 1987 havde overtrådt fællesskabsretten, idet det ikke havde gennemført en kontrol, der sikrede overholdelsen af fællesskabsforanstaltningerne til bevarelse af fiskeressourcerne¹. Efter kontrolbesøg i visse franske havne igennem de følgende 11 år var det Kommissionens opfattelse, at Frankrig stadig ikke fuldt ud opfyldte sine forpligtelser, idet det tolererede, at der blev solgt undermålsfisk, og idet det indtog en eftergivende holdning med hensyn til at forfølge overtrædelserne. Kommissionen har af denne grund anmodet Domstolen om at fastslå, at Frankrig havde tilsidesat sin forpligtelse til at efterkomme dommen fra 1991, og om at pålægge det en tvangsbøde på 316 500 EUR for hver dags forsinkelse med gennemførelsen af denne dom.

Den vedvarende karakter af Frankrigs traktatbrud

Domstolen konstaterer, at det relevante tidspunkt for bedømmelsen af traktatbruddet er august 2000, da den frist udløb, der var fastsat i Kommissionens supplerende begrundede udtalelse, og at det med henblik på bedømmelsen af Kommissionens krav om en tvangsbøde også må undersøges, om dette traktatbrud har været ved indtil Domstolens undersøgelse af de faktiske omstændigheder.

¹ Dom af 11.6.1991, Kommissionen mod Frankrig (sag C-64/88, Sml. I, s. 2727).

Den omstændighed, at der ved udløbet af den fastsatte frist i den supplerende begrundede udtalelse fortsat blev foretaget **salg af undermålsfisk, og den manglende effektive indgriben** fra de nationale myndigheders side er til alvorlig skade for Fællesskabets mål vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne. Ligheden mellem disse situationer og deres gentagne karakter er følgen af **strukturbetingede mangler** ved de foranstaltninger, der er gennemført af de franske myndigheder, som har undladt **at gennemføre de effektive, forholdsmæssige og præventivt virkende kontrolforanstaltninger, som kræves ifølge fællesskabsbestemmelserne**. I august 2000 havde Frankrig følgelig ikke truffet alle de foranstaltninger, der var nødvendige til opfyldelsen af dommen fra 1991. Det fremgår endvidere af de foreliggende oplysninger, at der på tidspunktet for Domstolens undersøgelse af de faktiske omstændigheder fortsat har foreligget væsentlige mangler.

Pligten til at sørge for, at overtrædelser af fællesskabsbestemmelserne udløser sanktioner, der er effektive, forholdsmæssige og virker præventivt, har en afgørende betydning inden for fiskeriområdet. Ved udløbet af den fastsatte frist blev de nationale myndigheder imidlertid ved med ikke at notere de overtrædelser, som de kunne have konstateret, og de optog heller ikke rapport. De har dermed tilsidesat den forpligtelse til at forfølge overtrædelser, som fællesskabsbestemmelserne pålægger dem. På tidspunktet for Domstolens undersøgelse af de faktiske omstændigheder er endvidere ikke alle konstaterede overtrædelser gjort til genstand for retsforfølgning, og de overtrædelser, der gøres til genstand for retsforfølgning, udløser ikke for alles vedkommende sanktioner, der har præventiv virkning.

Anvendelsen af begge de økonomiske sanktioner

Såvel tvangsbøden som det faste beløb, således som disse er foreskrevet i traktaten, har til formål at tilskynde en forsømmelig medlemsstat til at opfylde en dom i en traktatbrudssag og sikre den effektive anvendelse af fællesskabsretten. Ved pålæggelsen af en tvangsbøde tilskyndes en medlemsstat til hurtigst muligt at bringe et traktatbrud til ophør, som ville have tendens til at vare ved; et påbud om betaling af et fast beløb hviler i højere grad på en vurdering af de konsekvenser, som den manglende opfyldelse af medlemsstatens forpligtelser har på private og offentlige interesser, navnlig når traktatbruddet har varet ved i en lang periode efter den dom, hvorved det oprindeligt blev fastslået. Domstolen fastslår, at **det følgelig er muligt at pålægge de to typer sanktioner samtidig, navnlig når traktatbruddet både har varet i en lang periode og har tendens til at vare ved**.

Benyttelsen af bindeordet »eller« i traktaten² som bindeled mellem de to fastsatte sanktionstyper må i betragtning af den sammenhæng, hvori det benyttes, og det mål, der forfølges med traktaten, forstås i betydningen både-og. Den omstændighed, at der i de tidligere sager ikke er blevet pålagt sådanne kumulative sanktioner, udgør ikke en hindring for, at der pålægges kumulative sanktioner i en senere sag, når dette findes passende under hensyn til arten, grovheden og den vedvarende karakter af det fastslåede traktatbrud.

Det faste beløb er ikke foreslået af Kommissionen

Med hensyn til argumentet om, at Kommissionen ikke har foreslået, at der pålægges betaling af et fast beløb, fastslår Domstolen, at det under udøvelsen af dens dømmende funktion tilkommer den at bedømme, hvorvidt situationen i medlemsstaten er i overensstemmelse med eller strider mod den oprindelige dom, om der fortsat foreligger et groft traktatbrud, samt **om**

² Artikel 228, stk. 2, EF.

det er hensigtsmæssigt at pålægge en økonomisk sanktion, og at vælge den sanktion, der bedst passer til omstændighederne. Denne bedømmelse falder uden for den politiske sfære.

De passende økonomiske sanktioner i den konkrete sag

Under hensyn til overtrædelsens varighed og grovhed, samt i betragtning af Frankrigs betalingsevne, dømmer Domstolen Frankrig til at betale **en tvangsbøde på 57 761 250 EUR**, der regnes fra dags dato, for hver periode på seks måneder, ved hvis afslutning dommen fra 1991 ikke er blevet fuldstændig opfyldt. Dette beløb svarer til det af Kommissionen foreslåede tvangsbødebeløb og er beregnet på halvårsbasis.

I betragtning af, at traktatbruddet har varet ved siden den dom, hvorved det oprindeligt blev fastslået, og når henses til de berørte offentlige og private interesser, finder Domstolen endvidere, at det er nødvendigt at pålægge betaling af et **fast beløb på 20 000 000 EUR**.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

Dokumentet foreligger på følgende sprog: alle

*Dommen er tilgængelig på Domstolens websted
<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=da>
normalt fra ca. kl. 12.00 CET på afsigelsesdagen.*

*Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til Gitte Stadler
på tlf: (352) 4303 3127 eller fax: (352) 4303 3656*

*Billeder fra domsafsigelsen kan fås via
»Europe by Satellite« hos*

*Europa-Kommissionen, GD for Presse og Kommunikation,
L-2920 Luxembourg: tlf. (00352) 4301 35177 - fax (00352) 4301 35249, eller
B-1049 Bruxelles, tlf. (0032) 2 2964106 - fax (0032) 2 2965956.*